

насъ, трѣбаше да слѣдуютъ и довършатъ ученіето си, четѣй да са явятъ, ако могатъ, на книжовното поле. То е една слабостъ, наистинѣ, у нашитѣ ново-учащы са младежи тука или по европейскитѣ училища, че бързатъ още отъ школнитѣ банки (столове) да пишѣтъ статьи и учены ужъ членове въ журналы и по вѣстници; а нѣкои даже гледатъ да са покажѣтъ по-скоро и авторы съ нѣкой бѣденъ преводъ на нѣкое бѣдно съчиненіе, което тѣмъ было угодно, като го чели, та сякатъ че и на цѣла публика отъ елиты ще бѣде угодно! За туй ный въ голѣмата си искренности, бихмы посвѣтвали тѣзи наши благонадѣжны младежи, да са занимаватъ повече съкый съ предмѣта си, ако искатъ единъ день да са отличѣтъ въ науката и да бѣдѣтъ полезны на народа си, като не забравятъ добрия оизи свѣтъ който, Питагоръ былъ отправилъ къмъ ученицитѣ си: «... Πέντε ἔτων ἐτῶν λαλέειν μηδὲν — Цѣлы петъ години не говорете нищо. » Съ други думы — « Не са показвайте предъ публиката (за списатели), доро са не минѣтъ петъ години отъ като свършите ученіето си. »

КРАЙ

на първия този курсъ и томъ.